

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Andrei Habravan în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală privind-l pe

MOCREAC Adrian, *născut la*
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.11.2018– 23.12.2019;

Instanța de apel: 29.01.2020 – 01.12.2020;

Instanța de recurs: 02.02.2021 – 24.03.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 23 decembrie 2019, Mocreac Adrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilită lui Mocreac Adrian pe termen de probă de 1 an.

A fost respinsă solicitarea procurorului de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă de 1098,41 lei.

Prin sentința în cauză, s-a dispus ca corpurile delictive să fie păstrate la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a dosarului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 16 august 2015, XXXXX a părăsit teritoriul Republicii Moldova cu destinația Italia, iar în XXXXX a fost întâmpinată de XXXXX și o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală de origine română. XXXXX și persoana neidentificată de către organul de urmărire penală de origine română au condus-o pe XXXXX la domiciliu temporar al lui XXXXX, unde a fost invitat și Mocreac Adrian care a purtat discuții cu XXXXX și i-a transmis numărul său de telefon, comunicându-i că poate

să-l apeleze dacă va avea nevoie ca să o ajute cu ceva.

Ulterior, persoana neidentificată de către organul de urmărire penală de origine română a informat-o pe XXXXX că urmează să presteze servicii sexuale contra plată. După care XXXXX și persoana neidentificată de către organul de urmărire penală de origine română au adăpostit-o pe XXXXX într-un apartament din XXXXX, unde ultima a fost îndemnată să întrețină relații sexuale cu clienți contra plată.

Peste aproximativ două săptămâni Mocreac Adrian a fost telefonat de către XXXXX, care i-a comunicat că a fost recrutată și exploatată sexual comercial de către XXXXX și persoana neidentificată de origine română, solicitându-i să vină să o preia de la acel apartament, unde era adăpostită împreună cu alte doamne de origine română, care de asemenea prestau servicii sexuale contra plată și care i-au comunicat că dacă nu va pleca, persoana neidentificată de origine română o va vinde la albanezi. Mocreac Adrian a dat curs solicitării lui XXXXX și a preluat-o pe ultima de la acel apartament, cu automobilul condus de către XXXXX cu care s-au deplasat la domiciliul ultimului din XXXXX. În prima seară la XXXXX, Mocreac Adrian a întrebat-o pe XXXXX ce dorește să facă în continuare, iar aceasta i-a comunicat că dorește să întrețină relații sexuale contra plată, după care acesta i-a propus ca să lucreze 50% la 50%, respectiv comunicându-i că o va ajuta să plaseze anunțuri pe internet, ca să întrețină relații sexuale contra plată cu clienții.

În aceiași perioadă de timp a surprins discuția lui XXXXX cu XXXXX, care, aflând despre genul de activitate al acesteia, i-a comunicat că dorește să vină în Italia și să întrețină relații sexuale contra plată cu clienții, doar că XXXXX i-a comunicat că urmează să discute și cu Mocreac Adrian, discuție care pe final a avut loc. XXXXX a fost preluată din XXXXX de Mocreac Adrian, după care s-au deplasat în XXXXX, în apartamentul unde se afla XXXXX, care presta servicii sexuale și avea înregistrată ancheta pe un site cu denumirea www.bakecaincontrii.com.

În continuare XXXXX și XXXXX au prestat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, o perioadă de aproximativ o lună de zile, după care Mocreac Adrian cu automobilul condus de către XXXXX le-a transportat pe XXXXX și XXXXX în XXXXX, deoarece persoana neidentificată de către organul de urmărire penală de origine română îi căuta ca să se clarifice cu preluarea lui XXXXX de la apartamentul din XXXXX, unde fusese adăpostită și îndemnată să întrețină relații sexuale contra plată. La XXXXX au stat la un prieten de al lui Vitalie pe nume Alexandru aproximativ o lună de zile, dar acolo nu au prestat servicii sexuale contra plată, după care au găsit un apartament în localitatea XXXXX, care era închiriat de către un oarecare Jora, iar XXXXX și XXXXX au fost conduse în acel apartament ca să locuiască de sine stătător și să presteze servicii sexuale contra plată în acel apartament, având obligația să achite chiria acelui apartament și să transmită o parte din banii câștigați lui Mocreac Adrian. Mocreac Adrian venea periodic o dată la câteva zile, cu automobilul condus de Vitalie și ridica o parte din banii proveniți din prestarea serviciilor sexuale.

Ulterior, în acel apartament a venit un polițist, care a beneficiat de servicii sexuale contra plată, iar ulterior au fost observați și alți polițiști prin preajmă, fapt care i-a fost comunicat lui Mocreac Adrian, iar acesta le-a sugerat lui XXXXX și XXXXX să părăsească în mod de urgență apartamentul, după care le-a preluat din zonă.

Ulterior, XXXXX și XXXXX au ajuns în XXXXX, la un apartament închiriat de Elena Starciuc, unde aproximativ o săptămână doar XXXXX a prestat servicii sexuale contra plată, dar careva sume de bani pentru această perioadă Mocreac Adrian nu a pretins și nici nu i s-au transmis, după care la 17.11.2015, XXXXX și XXXXX, au intrat în Republica Moldova.

Conform rechizitoriu acțiunile lui Mocreac Adrian au fost încadrate în baza art. 165 alin. (2), lit. b) și d) Cod penal pe care instanța de fond le-a recalificat la art. 220 (2) lit. a), c) Cod penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care a-l recunoaște culpabil pe inculpat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și a-i stabili măsura de pedeapsă de 12 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate legată de angajarea în câmpul muncii pe un termen de 5 ani, și cu încasarea din contul inculpatului cu titlu de cheltuieli judiciare a sumei de 1098,41 lei,.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, de către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Apelantul invocă că, în teoria dreptului penal, și legislația internațională, este prevăzut că pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este suficientă existența cel puțin a unei acțiuni (inacțiuni) infracționale menționată în dispoziția art. 165 Cod penal, în cel puțin unul din scopurile enumerate și care este comisă măcar prin unul din mijloacele specificate de această normă. Prin recrutare se are în vedere atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art. 165 și 206 Cod penal.

Necăținând la faptul că, inculpatul fiind audiat atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, însă, făcând o apreciere a depozițiilor date de inculpat, instanța a considerat că declarațiile acestuia vin în contradicție cu materialele cauzei penale și declarațiile părților vătămate XXXXX și XXXXX, care și-au susținut declarațiile anterioare și în cadrul cercetării judecătorești, deși au fost determinate atât de persoane necunoscute cât și de Mocreac Adrian prin amenințări și prin promisiuni la depunerea declarațiilor mincinoase în ședința de judecată pentru a-l dezvinovăți pe inculpat, fapt confirmat prin materialele anexate în cadrul ședinței de judecată prin care se confirmă că ultimele au depus cereri în acest sens la CCTP, în urma căruia a

fost pornită o cauză penală sub nr. 2019515027 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal. Cele invocate în plângerile și în declarațiile părților vătămate sunt confirmate prin procesele verbal de examinare a discuțiilor telefonice și anume conversațiile SMS.

Acuzatorul de stat solicită aprecierea critică a declarațiilor date de inculpat, deoarece el nu poartă răspundere penală pentru depozitiile false, iar declarațiile date de inculpat sunt o modalitate de a se eschiva de la răspunderea penală.

Luând în considerație că infracțiunea în cauză Mocreac Adrian a comis-o în complicitate cu alte persoane, însă aceste persoane nu a fost posibil de audiat asupra circumstanțelor cazului dat, deoarece XXXXX, XXXXX și XXXXX, la moment nu se aflau pe teritoriul R. Moldova, astfel materialele în privința acestora au fost disjuse într-o procedură separată, iar inculpatul prin declarația sa a încercat să îndrepte vizorul instanței spre celelalte persoane și anume XXXXX, XXXXX și XXXXX.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în latura penală și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Mocreac Adrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa de 9 ani închisoare, cu ispășire în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de turism pe un termen de 4 ani. S-au menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, astfel, instanța de fond ajungând eronat la concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatului din prevederile art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, în temeiul art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, având în vedere aprecierea eronată dată de către instanța de fond probatoriului administrat la caz, cât și interpretarea incorectă a stării de fapt constatate pe parcursul cercetării judecătorești.

Se atestă că instanța de fond, la adoptarea sentinței judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23.12.2019, a neglijat prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin.(3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reiterat că, elementele constitutive vizate și-au găsit confirmare integrală, în urma cercetării și reevaluării probatoriului administrat la caz, cu atât mai mult fiind apreciate corect, prin prisma concluzenței, pertinentei și utilității lor, atestând o consecutivitate a circumstanțelor deschise conform învinuirii, și excluzând orice dubii care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului.

Instanța de fond pripit a tras concluzia că în lipsa suportului probatoriu administrat de acuzare, în acțiunile ce i se incriminau inculpatului nu s-au regăsit elementele laturii obiective ale componenței de infracțiune prevăzute anume de art.

165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Fiind audiat atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești inculpatul nu a recunoscut vina în cele încriminate, însă, făcând o apreciere a depozițiilor date de inculpat, s-a reținut că ele vin în contradicție cu materialele cauzei penale și declarațiile părților vătămate XXXXX și XXXXX.

Mai mult, potrivit procesului verbal de confruntare dintre partea vătămată XXXXX și învinuitul, în cadrul căruia partea vătămată XXXXX și-a menținut declarațiile sale, ultimul a negat totalmente că o cunoaște pe XXXXX, sau a mai văzut vre-o dată. În contextul dat, s-a exclus oricare dubii care ar putea apărea la capitolul dat, de vreme ce pătimita XXXXX a specificat clar că, anume Mocreac Adrian a fost persoana care i-a propus să meargă în Italia să presteze servicii sexuale, tot el i-a achitat șoferului pentru rutieră 70 euro, ulterior a pretins această sumă de bani, inclusiv pentru chirie, folosindu-se de faptul că dânsa era într-o stare materiale foarte grea.

Referitor la alegațiile inculpatului și ale apărătorilor, instanța de apel a indicat că motivele invocate poartă un caracter declarativ care nu au vreun suport probatoriu sau factologic. La stabilirea pedepsei, instanța de apel prin prisma prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acesteia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, care prevăd pedeapsa în formă de închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, astfel că în temeiul art. 16 alin. (5) Cod penal se califică ca fiind o infracțiune deosebit de gravă.

În cadrul judecării cauzei în apel s-a reținut că careva circumstanțe atenuante din rândul celor expuse la art. 76 alin. (1) Cod penal nu au fost constatate, totodată nu au fost constatate nici careva circumstanțe agravante din categoria celor vizate la art. 77 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în ansamblu circumstanțele cazului, s-a considerat echitabil și legal a-i numi inculpatului pedeapsă cu închisoare pe termen de 9 ani, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii, privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de turism pe un termen de 4 ani, sancțiunea închisorii în temeiul art. 72 alin. (4) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip închis.

În opinia instanței de apel, referitoare la sancțiunea aplicată la caz a fost justificată, având în vedere circumstanțele cauzei, persoana inculpatului care, se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior a fost condamnat, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a comis o infracțiune cu intenție care face parte din categoria celor deosebit de grave, astfel că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura

prin aplicarea în privința lui a unei pedepse privative de libertate, cu aplicarea obligatorie a sancțiunii penale complementare.

S-a ajuns la concluzia că scopul prestabilit de legea penală privind corectarea și reeducarea inculpatului va fi pe deplin atins prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, or, aplicarea unei altei pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către dânsul, dar nici nu este prevăzută de normele de sancționare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Habravan Andrei în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4, 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei și menținerea sentinței fără modificări.

În motivare recurentul a indicat că:

- la materialele cauzei lipsește citarea legală a inculpatului la ședința instanței de apel, inculpatul nu cunoștea data, ora și locul ședinței de judecată, fapt anunțat de apărare precum că nu poate face legătură cu inculpatul, date de contact lipsind;

- faptei săvârșite s-a dat o încadrarea juridică greșită;

- nu a fost probată și demonstrată prin probe concludente sau mărturii implicarea inculpatului în transportarea în Italia a lui XXXXX, la fel nu a fost demonstrat implicarea ultimului în adăpostirea lui XXXXX pentru a practica prostituția;

- nu s-a demonstrat de către organul de urmărire penală informații precum că XXXXX se consideră vulnerabilă;

- este dubios faptul că partea vătămată a depus plângere în 2018 pentru evenimentele petrecute cu 3 ani în urmă. Prin revindicarea anexată la dosar, ultima a fost de mai multe ori implicată în cauze penale. De asemenea este prezent și interesul material al părții vătămate în depunerea plângerii;

- instanța de apel nu a intrat în esența cauzei penale și nu a dat apreciere probelor acuzării care nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului conform art. 165 alin. (2) Cod penal;

- recurentul în cererea de recurs invocă probele anexate la dosar și motivele ce pun la dubii legalitatea și modul cum coroborează cu alte probe, în special declarațiile lui XXXXX și XXXXX;

- accentuează sentința primei instanțe la faptul că corect a delimitat traficul de ființe umane cu proxenetismul și toate probele demonstrează prezența elementelor infracțiunii art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Se reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii*, însă instanța de recurs consideră acest temei inadmisibil din următoarele considerente.

Conform materialelor cauzei penale, instanța de apel a respectat prevederile legale și a întreprins toate măsurile în vederea asigurării prezenței inculpatului în cadrul ședințelor de judecată. Acțiunile date sunt confirmate prin citațiile (vol-III, f.d. 171, 188, 196, 206) și avizele de recepționare (vol-III, f.d. 177, 191, 201, 209) transmise pe adresa de domiciliu- XXXXX. Faptul că avizele de recepție se întorceau nerecepționate din motive necunoscute sau că a plecat, pune sub întrebarea actualitatea domiciliului inculpatului. Conform certificatului eliberat de Primăria com. Chioselia, s-a confirmat că într-adevăr domiciliul inculpatului este corect dar în prezent el nu se regăsește pe teritoriul comunei (vol-III, f.d. 218).

În cadrul ședinței de judecată din 15.09.2020 apărătorul Habravan Andrei a confirmat că inculpatul nu cunoaște data și locul ședinței de judecată, nu poate face legătură cu clientul său, dar inculpatul știa că cauza penală s-a transmis pentru examinare în instanța de apel (vol.-III, 213-214). Aceasta demonstrează lipsa interesului inculpatului față de situația sa, faptul că știa de continuarea judecării cauzei, dar nu a încercat să i-a legătura cu avocatul cu care anterior a comunicat prin aplicația „Viber” însă apoi numărul lui nu era activ.

Apărătorul Habravan Andrei în calitate de avocat apăra interesele inculpatului și în cadrul ședinței era de acord cu aducerea silită sau lăsa la discreția instanței demersul procurorului privind anunțarea în căutarea (vol-III, f.d. 221-222). Mai mult ca atât, în cadrul ședinței din 01.12.2020 la întrebarea judecătorului dacă este posibil

examinarea cauzei în lipsa inculpatului a considerat posibil (vol-III, f.d. 243). Astfel conform prevederilor art. 321 alin. (2) Cod de procedură penală s-a examinat cauza fără amânări sau tergiversări.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, nici acesta nu și-a găsit confirmare, or, prin cercetarea probatoriului de către instanța de apel au fost dovedite elementele infracțiunii prezente a art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Apărătorul în cererea de recurs se referă la trecerea în revistă a probelor examinate în instanța de fond, declarațiile părții vătămate și faptul că nu coroborează între ele, instanța de fond a reîncadrat acțiunea inculpatului în art. 202 Cod penal iar instanța de apel a casat sentința condamnând inculpatul pe art. 165 Cod penal.

În același context, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. Mai mult, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi condamnat inculpatul de cele incriminate prin rechizitoriu în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc toate elementele infracțiunii nominalizate.

De asemenea, instanța de recurs nu vede necesitatea de a dezbate, prin alte argumente, toate alegațiile din această cerere de recurs, deoarece careva temeiuri de casare ex officio Colegiul nu a stabilit.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin casarea soluției instanței de fond, recalificând acțiunea și aplicând în privința inculpatului o pedeapsă privativă de libertate reală, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de avocatul Andrei Habravan în numele inculpatului, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Andrei Habravan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *MOCREAC Adrian*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 aprilie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecător

Liliana Catan

Judecător

Ion Guzun